

1375 Človeški dodatki.... Obiskovanje cerkve....

8. april 1940:knjiga 23 [Bertha Dudde](#)

Vse, kar je povezano z Bogom, če to upošteva ali uporabi, mora človeku prinesiti uspeh,.... Voditi morajo k Bogu.... a le pod pogojem, da bo živo upošteval zahtevano. Formalnost pa ne bo pripeljala do uspeha.

Za eno osebo je lažje, za drugo pa težje doseči cilj, v kolikor se je slednja odločila hoditi po izjemno težki poti, medtem ko je druga pot lažja, vendar lahko služi Bogu z enakim veseljem. Zato se človek podreja pogojem, ki mu jih je Bog postavil. Koristno je, če se zavemo posameznih nauk, ki so jih ljudje dodali Kristusovim naukom. Najprej so iz obiskovanja cerkve naredili dolžnost, ki ni vedno duhovno koristna, ampak ima na dušo lahko tudi uničujoč učinek. Zelo zmotno je mišljenje, da se človek s tem bolj obrača k Bogu; nasprotno, obstaja nevarnost, da tisto, kar bi moralo biti globoko notranje doživetje, postane mehanično delovanje. Resnično prizadeven človek išče Boga povsod; obiskovanje cerkve mu ne bo škodilo, vendar lahko najde stik z Bogom kadarkoli in kjerkoli in za to ne potrebuje posebnega prostora. Potrebno je le poslušati Božjo besedo ([Mr 13,31](#)), če človeku ni dostopna na kakršenkoli drug način, to pa je v popolnem Božjem soglasju samo, če je namen obiskovanja cerkve le posredovanje Božje besede. Vsa druga obredna dejanja so bolj ali manj dodali ljudje in danes spodbujajo koncept čaščenja, čeprav je treba služenje Bogu razumeti povsem drugače kot obiskovanje takšnih obredov, ki nimajo nobene zveze z dejanskim početjem (dobra dela) duše.

Povsem nepomembno in nebistveno je, ali in v kolikšni meri bo človek izpolnjeval predpise, ki so pogoj za pripadnost Rimskokatoliški cerkvi. Cerkev, ki jo je na Zemlji ustanovil Jezus Kristus, nima zveze z zunanostjo. Res pa je, da je kljub zunanjemu videzu mogoče prepoznati njena najgloblja načela, zato ti zunanji pojavi niso ovira za prepoznavanje resničnega Kristusovega nauka in življenje v skladu z njim. Vendar pa te zunanje manifestacije niso nujno potrebne, da bi bili pravi kristjani v skladu z Božjo voljo.

Ni težko ugotoviti, da ljudi odvrčajo prav številne formalnosti, in Jezus Kristus zagotovo ni menil, da je doseganje večne blaženosti odvisno od izpolnjevanja od človeka postavljenih zapovedi, kot so: redno obiskovanje cerkve, sodelovanje v dejavnosti, ki je prav tako človeško izmišljena gledališka igra, ki je brez kakršne koli vrednosti ali vpliva na človeško dušo. Naj se ljudje spomnijo, da je bil Gospod na Zemlji nasprotnik zunanjega videza, da razen z delanjem čudežev ni storil ničesar, da bi učinkovito potrdil svojo Besedo, da bi ljudem dokazal svojo božanskost. Nikoli pa On ni storil ničesar, kar bi lahko opravičilo ali kakorkoli utemeljilo ta današnja dejanja; to so le formalnosti, ki so jih ljudje uvedli brez kakršnega koli globljega pomena od tistega, ki so jim ga dali ljudje. To pa se nikoli ne more ujemati z božansko voljo, zato

se tega od ljudi ne sme zahtevati kot dokaz za izpolnjevanje Kristusovega nauka....
Amen.

[Bertha Dudde](#)